

peněz a kdy od ní obdržel zpět, by vypočetl, kolik činily úroky, kdy a jak byly splátkami uhrazeny úroky a jistina a jak dospěl k saldu, jež uplatňuje žalobou. Bylo jeho věcí, aby Jana T-a jako jednatele společnosti, nesložil-li dobrovolně počet ze svého jednatelství, žaloval o složení účtů a na základě provedeného vyúčtování a likvidace žalobu podal. Žaloba tak, jak byla podána, neopírá se o pevný základ a nemůže vésti ke správnému zjištění závazků žalovaných, neboť jest to před konečným súčtováním nemožné. Soud není k tomu povolán, jak správně uvádí odvolací soud, aby sbíral jednotlivé účetní položky a účty stranám sestavoval, nýbrž jen aby rozhodoval o položkách účtu, jež při súčtování zůstaly sporné. Poněvadž žalobní přednes těmto požadavkům nevyhovuje, jest žaloba předčasnou a bylo ji zamítnouti, ovšem jen pro tentokráte, a nikoli na dobro, jak nižší soudy učinily. Bylo proto v tomto směru dovolání vyhověti a uznati, jak se stalo.

Čís. 8368.

Odkazovník jest oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl dědic ustanoven správcem pozůstalosti, navrhl-li v rozkladu, by, ježto jest se svou pohledávkou ohrožen, bylo upuštěno od ustanovení dědice za správce pozůstalosti a by po případě byla správcem ustanovena osoba třetí.

(Rozh. ze dne 12. října 1928, R I 730/28.)

Rekursní soud odmítl rekurs Heleny S-ové do usnesení pozůstalostního soudu, jímž byla přijata na soud dědická přihláška Waltra B-a a byla mu zároveň svěřena správa pozůstalosti s příkazem, by vzal k sobě všechny zápisní knihy a klíče od obchodních místností a zařídil v zájmu pozůstalostního jmění vše, čeho třeba k uschování tohoto jmění a k zajištění pozůstalosti.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu s poukazem, by, upustě od právního názoru projeveného v napadeném usnesení, vyřídil po zákonu rekurs Heleny S-ové.

Důvody:

Rekursní soud odepřel stěžovatelce napadeným usnesením právo k rekursu do usnesení soudu prvé stolice ze dvou důvodů. Předně proto, že je odkazovnicí a jako taková nemůže se vmísiti do správy pozůstalosti, ke které jsou podle § 810 obč. zák. a § 145 nesp. říz. povoláni jen dědicové nebo jich zákonití zástupcové, jichž dědické právo bylo vykázáno dostatečně, a poněvadž citovaných ustanovení, pouze dědiců se týkajících, nemůže býti obdobně použito na odkazovníky. Za druhé proto, že stěžovatelka, která je jako odkazovnice chráněna ve svých právech jen ustanovením § 812 obč. zák., návrh podle tohoto předpisu vůbec neučinila. Rekursní soud přehlédl, že stěžovatelka v rozkladu, tedy již

v řízení soudu první stolice, kterýžto rozklad po jeho zamítnutí soudem první stolice stal se jako rekurs předmětem rozhodování rekursního soudu, návrh podle § 812 obč. zák. učinila, navrhnuvši, by, ježto je se svou pohledávkou ohrožena, bylo upuštěno od ustanovení dědice Emila B-a za správce pozůstalosti, a by po výsledku všech účastněných, kdyby se ukázala vůbec nutnost takové správy, správcem byla ustanovena osoba třetí. Z této příčiny nemůže býti Heleně S-ové upíráno právo k rekursu do usnesení soudu první stolice; proto bylo napadené usnesení zrušiti a rozhodnouti, jak se stalo, při čemž ovšem stěžovatelčin návrh podle § 812 obč. zák. nesmí zůstatí rekursním soudem nepovšimnut.

Čís. 8369.

Nárok prodávatele na náhradu škody pro neplacení kupní ceny (neodebrání zboží) podle čl. 354 obch. zák. jest nárokem na náhradu konkrétní škody, která vzejde podle vykonaného prodeje (čl. 343 obch. zák.), aniž by se rozeznávalo, zda zboží již bylo vyrobeno čili nic. Předpisu § 920 obč. zák. nelze tu užítí.

(Rozh. ze dne 12. října 1928, Rv I 32/28.)

Žalující firma domáhala se na žalované firmě náhrady škody, ježto žalovaná neodvolala do konce roku 1926 dodávku rukavic, jak k tomu byla smlouvou zavázána. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Veškeré objednané zboží mělo býti odvoláno do konce roku 1926. Žalovaná strana činí další odvolání závislým na výměně vrácených 111 párů rukavic žalující straně a na závazku žalující, že dodá zboží podle vzoru, kteréž důvody však nelze uznati za oprávněné. Žalovaná strana je v prodlení s přijetím zboží, které ještě není zhotoveno, nýbrž na které je jen připraven materiál. Žalující strana není povinna podle čl. 343 obch. zák. prodati tento materiál na účet strany žalované, nýbrž má k tomu právo. Ježto žalovaná strana odpírá odvolati zboží bezdůvodně, jedná protismluvně a žalující strana jest oprávněna žádati náhradu škody. Tou škodou jest, co by od žalované podle smlouvy za zboží dostala po srážce toho, co by ještě sama musela vynaložiti, by zboží bylo dodáno. Žalující strana jest ochotna materiál žalované straně vydati proti zaplacení náhrady. Nelze na tento případ použítí ustanovení čl. 354 obch. zák., ježto žalovaná strana není v prodlení i s placením. Zboží dodané bylo již zaplaceno a splatnost ceny za zboží další podle smlouvy nastává do osmi dnů po obdržení faktury. Žádná strana, zejména ani žalovaná, netvrdila, že fakturu za zbývající zboží obdržela. Nemůže proto býti závislým nárok na náhradu škody na tom, že žalující strana neprovedla prodej ve smyslu čl. 354 obch. zák. a 343 obch. zák. (nehodí se na tento případ rozhodnutí čí. 2714 sb. n. s.). V souzeném případě dlužno ve smyslu § 920 obč. zák. přiznati